Donderdag 14 November 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4961

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags, abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: I. E. Croes Postbus 14. Oranjestad: tel. 38.

Nederlands-Indonesische Unie onder de Kroon bereikt

Verenigde Staten van Indonesie als functionnerend lichaam gedurende twee jaar

Verdere besprekingen met Nederlandse regering gevergd

OVEREENKOMST.

Aneta vernam dat een overeenkomst bereikt werd over de instelling van de Verenigde Staten van Indonesië, die deel uit zullen maken van een Nederlands-Indonesische Unie onder de Nederlandse kroon. Deze overeenkomst werd Dinsdag bereikt door de Nederlandse en Indonesische onderhandelaars.

Volgens de overeenkomst zal deze Unie in werking treden na een periode van 2 jaren. De Verenigde Staten van Indonesië zullen gedurende die tijd als functionerend lichaam ingesteld worden en volle internationale erkenning erlangen. In de tussenperiode zal de volledigste samenwerking tusen Nederland en Indonesië op alle politieke en economisch gebied onderhouden worden.

De grondslag van de overeenkomst is aanvaardbaar voor beide partijen en werd bereikt na een vruchtbare politieke bespreking, samengevat in een ontwerp voor uiteindelijke regeling van het Nederlands-Indische vraagstuk dat 17 punten omvat. (Linggadajati, Aneta).

MOGELIJKE BASIS GEVONDEN.

Volgens een officieel communiqué hebben de leden van de commissie-generaal en van de republikeinse delegatie een mogelijke basis voor een overeenkomst gevonden.

Het communiqué voegt er aan toe dat deze overeenkomst op zekere punten verdere besprekingen vergt met de Nederlandse Regering. Dit communiqué volgde op een onverwachte plenaire zitting na 16 uur besprekingen.

De leden van de commissie-generaal besloten verdere politieke besprekingen te schorsen en een plenaire zitting te houden. Dr. Gani en Sjarifoedin hadden Dinsdagavond ten huize van Sjahrir een bespreking met Soekarno. (Linggadajati, Aneta).

WIJZIGING VAN PLANNEN VOOR DUITSLAND VEREIST.

De geallieerde plannen voor de economische rehabilitatie van Duitsland zullen, indien niet drastisch gewijzigd, rampzalige gevolgen hebben voor Nederland. Prof. S. Posthuma, directeur van de Nederlandse Bank, waarschuwde hiertegen en wees er op dat Nederland vóór de oorlog grotendeels afhankelijk was van uitvoer, invoer en doorvoer. Daar vele Nederlandse nijverheidsinrichtingen afkomstig waren van Duitsland en nu geen onderdelen gekocht kunnen worden is een ernstige belemmering ontstaan van het Nederlandse herstel.

Voor Nederland schuilt er zowel gevaar in het opbloeien van de Duitse kleinindustrie als in uitbreiding van de Duitse landbouwproductie, die allebei zouden wedijveren met de Nederlandse productie. Vroeger was de zware Duitse productie een steun voor de Nederlandse klein industrie en de Landbouw. (Den Haag, Aneta).

DE STAKING DER RADIO-MUSICI.

De staking van de radio-musici, die oorzaak was van het wegvallen van alle rechtstreekse radio-muziek uitzendingen sedert Donderdag ll. is Dinsdag geëindigd; een overeenkomst is bereikt waarbij de 250 stakers Woensdag wederkeren naar hun werk. Bij de overeenkomst is bepaald dat wederzijdse contracten worden gesloten tussen de vakbond van Nederlandse musici en de vier voornaamste radio omroep-verenigingen. (Aneta).

VERGETEN KAMP.

Op Madoera is een „vergeten" interneringskamp ontdekt van geallieerd personeel. Het kamp stond onder republikeins toezicht. Generaal Soedriman gaf verlof aan de Geallieerden om Madoera te bezoeken en te kijken wat voor de geïnterneerden kon worden gedaan. Van republikeinse zijde verklaarde men, dat terugkeer van de geïnterneerden volgende week kon worden verwacht. (Batavia, Aneta).

BATAVIA — LOS ANGELES.

De Directeur van de KNILM, Willem Versteegh, maakte Dinsdag bekend dat de eerste proefvlucht van de Batavia — Los Angeles dienst plaats zal hebben as. Zaterdag. Deze dienst zal de eerste December in werking treden. Versteegh is Dinsdag naar San Francisco vertrokken. (Los Angeles, Aneta).

ACTIE VAN MENGELBERG.

Willem Mengelberg, de 75 jarige oud-dirigent van het Amsterdamse Concertgebouw orkest, wil een actie inzetten tegen de hem opgelegde levenslange schorsing van deelneming aan het Nederlandse muziekleven.

Zoals men weet werd dit vonnis in Juli 1945 geweld door een ereraad nadat gebleken was dat Mengelberg bij het dirigeren een pro-Duitse houding had aangenomen en o.m. een openbare heildronk had uitgebracht op Hitler. (Den Haag, Aneta).

STAAL VOOR HAVEN-REPARATIES.

De Regering heeft 1237 ton Brits staal toegewezen aan Amsterdam voor havenreparaties. Dit staal is door de Regering gedurende de oorlog aangekocht (Amsterdam, Aneta).

SCHROEF WERD BESCHADIGD.

Het 6000 ton metende vrachtschip „Walter A. Luckenbach" is Dinsdag Vlissingen binnengesleept, nadat het de schroef had beschadigd tegen een boei, die de plaats aangaf, waar een scheepswrak lag. Het schip was van Antwerpen vertrokken met bestemming naar Kaapstad. (Vlissingen, Aneta).

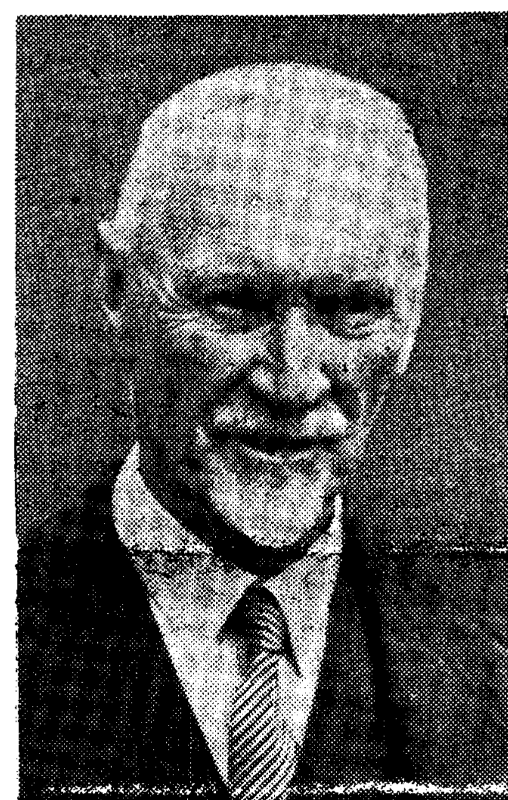
BEURSBERICHTEN.

Sommige objecten gingen Dinsdag weer omhoog bij lichte handel op de Beurs. Vooral internationale industrie-aandelen, scheeps- en cultuurondernemingsaandelen, die gisteren veel verloren, stegen. Niettemin, werd een nieuw laag peil bereikt door sommige aandelen van deze groepen. Staatsobligaties bleven sterk. Holland-Amerika-lijn en Koninklijke Shell stegen elk 6 punten; Unilever 5; AKU en Amsterdamse rubber 4. Philips daalde 3¾ en Nederlandse Ford 5. (Am-

Smuts dreigt met naasting Zuid-West-Afrika

Cubaanse afgevaardigde ziet gevaar van „koloniale exploitatie"

Veldmaarschalk Jan Christiaan Smuts, Premier van Zuid-Afrika verklaarde botweg in de Vergadering der Verenigde Naties, dat hij bereid is om het onder

SMUTS

mandaat van de voormalige Volkenbond, gestaan hebbend gebied van Zuid-West-Afrika door een eenzijdige handeling over te nemen in dien de Algemene Vergadering mocht weigeren om zijn annexatie-voorstellen goed te keuren. Smuts bestreed de bewering van den Russischen afgevaardigde dat het Handvest voorschrijft om alle vroegere mandaatgebieden onder het voorgestelde voogdijschapsstelsel te brengen en verklaarde dat „mocht de Vergadering het verzoek omtrent de incorporatie van Zuid-West-Afrika niet in gunstige overweging nemen, dan heeft Zuid-Afrika geen andere keuze dan voort te gaan met het beheer over eerstgenoemd gebied als onafscheidelijk deel van de Unie van Zuid-Afrika.'"

De strijd over de voogdijschaps regeling laaide weer op toen de Britse afvaardiging Ruslands bewering bestreed dat Palestina en alle mandaatgebieden van de voormalige Volkenbond onder voogdijschap van de Verenigde Naties moeten komen te staan.

Arthur Bottomley van Groot-Britannië zeide tot het Voogdijschaps-comité dat het Handvest niet de verplichting oplegt om enig gebied onder het voogdijschapsstelsel te brengen." Bottomley zeide, zonder uitdrukkelijk Palestina te noemen: „Het is geheel duidelijk dat een mogendheid die een mandaat beheert, vrij is om het mandaat-gebied al dan niet onder het voogdijschapsstelsel te plaatsen. Bottomley legde deze verklaring af ter verdediging van het Zuidafrikaanse voorstel t.a.v. de annexatie van Zuid-West-Afrika, welk voorstel volgens den Sovjet-ambassadeur Nikolai Novikov een schending van het Handvest zou opleveren. Bij het ondersteunen van het Zuidafrikaanse voorstel stond Groot-Britannië niet slechts tegenover Rusland, maar ook tegenover Brits-Indië, dat zich krachtig verzet heeft tegen annexatie van mandaatgebieden.

Bottomley sprak nadat de Cubaanse afgevaardigde Perez Cisneiros de naasting van Zuid-West-Afrika bestreden had op de grond dat dit zou kunnen leiden tot het gevaar van „koloniale exploitatie." Perez Cisneiros verklaarde van mening te zijn dat de acht voogdijschaps-ontwerpen welke thans aan het voogdijschaps-comité zijn voorgelegd in de Vergadering de vereiste meerderheid van twee-derden zal erlangen en dat de goedkeuring van deze ontwerpen de weg zal openen voor de instelling van de Voogdijschapsraad gedurende de huidige zitting.

Perez Cisneiros ondersteunde ook het voorstel van John Foster Dulles van de Verenigde Staten, dat de Vergadering moet vermijden thans uitsluitsel te krijgen omtrent het punt waarover zoveel verschil van mening bestaat tussen de verscheidene landen, namelijk over de betekenis van de term „rechtstreeks betrokken staten."

Novikov had beweerd dat het onmogelijk is om ook maar één van de ontwerp-overeenkomsten goed te keuren, voordat over de betekenis van deze term beslist was (Lake Success, (AP) 13.11).

BESPREKINGEN OP DODE PUNT.

De Vergadering der Ministers van Buitenlandse Zaken trachtten over het dode punt te komen waarop de besprekingen thans staan. Trieste vormt de hinderpaal voor het tot standkomen van het ontwerp-vredesovereenkomst met Italië. De Westelijke mogendheden staan hier tegenover Rusland. De tot dusverre door de Verenigde Staten Groot-Britannië en Frankrijk aanvaarde ontoegevende houding in het vasthouden aan het te Parijs goedgekeurde plan inzake de administratie van de Adriatische zeehavens, heeft Molotov ertoe gebracht om de zaak nader te bespreken. Dit is een terugkomen van Molotov op zijn eis van gisteren dat dit punt wederom aan de gedeputeerden van de Vergadering zou worden voorgelegd om een nieuw plan te ontwerpen, welke het verblijf van vreemde troepen in Trieste zou moeten beperken en de beslissingen van de Parijse vredes-conferentie voor zijn bestuur zouden wijzigen. Toen de Ministers en hun assistenten bijeenkwamen, was het grote strijdpunt dit: Zal bij de aan te stellen gouverneur van Trieste of de te verkiezen vertegenwoordiging de eindbeslissing in alle zaken liggen?

De drie Westelijke mogendheden zeiden openlijk bevreesd te zijn dat Joegoslavië de vertegenwoordiging zou beheersen en willen daarom een veto-macht geven aan den Gouverneur. Aan de andere kant heeft de Russische regering aangedrongen op beperkingen van de bevoegdheden van den Gouverneur en het verlenen van meer macht aan de vertegenwoordiging. De Britse en Noordamerikaanse diplomaten zijn van oordeel dat er gewaakt moet worden dat Trieste geen tweede Danzig wordt. (New York, (AP), 13.11).

RUSLAND BESTRIJDT BRITS STANDPUNT.

Een gezaghebbende regeringsbron zeide dat Rusland in een nieuwe nota het Brits standpunt dat „rechtstreekse bi-laterale besprekingen met Turkije omtrent de toekomst der Dardanellen „geen verder nuttig effect zullen sorteren" — heeft bestreden.

Onlangs heeft Groot-Britannië aan Rusland doen weten dat de volgende stap, na de herziening van de Montreaux-conventie betreffende de Dardanellen, zal moeten zijn het bijeenroepen van een internationale conferentie, aangezien de niettegetredenen vrezen dat de Sovjet-Russische „besprekingen" zich zullen ontwikkelen tot „onderhandelingen." (Londen, (AP), 13.11).

„IZVESTIA" OVER DE FRANSE VERKIEZINGEN.

„Izvestia" verklaarde in een eerste reactie op de Franse verkiezingen in een redactioneel artikel: „Het Franse volk heeft de Communistische Partij als de leidster van de gehele democratische beweging in Frankrijk erkend." De schrijver van het artikel, B. Ilin beschreef de nederlaag der Socialisten als „het bankroet van Blums anti-communistische politiek." Hij zeide verder dat het Franse volk een aanschouwelijke les heeft gegeven aan de politici die een „democratie" zouden willen hebben, zonder de Communisten. „Een van de voornaamste wijzen waarop de Franse verkiezingen druk werd geoefend was de Noordamerikaanse lening." In de Verenigde Staten en in Frankrijk werd openlijk verkondigd dat het enige land dat Frankrijk materieel kon bijspringen, Noord-Amerika was, maar dat indien het Franse volk voor de Communisten zou stemmen de Verenigde Staten zouden afzien van de lening. (Moskou, (AP) 15.11).

het nieuws van vandaag

Het schijnt, dat de Nederlandse en Indonesische onderhandelaars eindelijk een basis gevonden hebben waarop een overeenkomst kan worden bereikt. Zoals bekend eisten de Nederlanders, dat het Kroonverband gehandhaafd zou worden, terwijl van de andere kant de Soekarno-mensen een einde wilden maken aan de Nederlandse souvereiniteit. Volgens het Aneta-bericht, dat niet erg uitvoerig is, heeft men zo iets als een Nederlands-Indonesische Unie onder de Kroon ontworpen, welke echter eerst na twee jaren in werking zal treden. In de tussenperiode zullen de „Verenigde Staten van Indonesië" als een zelfstandig lichaam functionneren en als zodanig dus internationale erkenning moeten erlangen.

Het is te begrijpen, dat zulk een belangrijke beslissing nog verder met de Nederlandse regering moet worden besproken en dat de Staten-Generaal er zich over zal moeten uitspreken. Er zijn ons verschillende dingen nog niet duidelijk, zo bijvoorbeeld of het Nederlandse Rijk troepen in Indonesië denkt te houden. Daartoe zijn in ieder geval uitgebreide voorbereidingen gemaakt. Het kan natuurlijk, dat een afzonderlijke militaire overeenkomst getekend wordt, waardoor Nederland mede aansprakelijk zal zijn voor de verdediging van Indonesië, naar het model van de Philippijnen.

Alvorens evenwel verder iets te zeggen van de getroffen regeling zullen verdere biezonderheden verstrekt moeten worden. In ieder geval wil het ons evenwel voorkomen, dat de regering zeer vooruitstrevend is in haar politiek ten aanzien van Indonesië.

Wel wat al te autoritair was evenwel het geluid, dat tijdens de bijeenkomst van het Voogdijschapscomité te Lake Success uit de mond van Zuid-Afrika's Jan Christiaan Smuts kwam. Smuts wil Zuid-West-Afrika annexeren en zegt dat hij het zal doen ongeacht wat de Verenigde Naties ervan zullen zeggen. Vanzelfsprekend werd Smuts hierom aan felle critiek onderworpen. De Rus Novikov vond het een schending van het Handvest en de Cubaan Cisneiros zeide te vrezen voor „koloniale exploitatie" van het gebied. Zuid-West-Afrika was vóór Wereldoorlog 1 een Duitse kolonie, daarna kwam het onder mandaat van de Unie van Zuid-Afrika. Er zijn misschien 50.000 blanken, doch overigens honderdduizenden inboorlingen, waaronder Hottentotten, Bantoes en Bosjesmannen.

Studiebeurzen

In het rapport-Ellis kan men o.a. een lijst vinden van de begrotingen van ons gebiedsdeel en daarin aflezen, dat pas sinds de twintiger jaren een sluitende begroting van Curaçao bereikt werd.

De vraag is dus te stellen: Hoe werd het geld gebruikt? Wij zijn het roerend eens met de politici, die houden, dat dit geld moet besteed worden voor doeleinden, die van blijvende waarde zullen zijn voor de vooruitgang van Curaçao. De besteding moet zó zijn, dat wij niet maar even er plezier van hebben. Tot in lengte van dagen moeten onze kinderen en kleinkinderen kunnen getuigen, dat we die gelden goed besteed hebben, zodat zij er zelfs nog wel bijvaren.

Het was bij de begroting van — naar we menen — 1937 dat het Statenlid E. Martijn opkwam voor meer studiebeurzen, als een punt van geweldige betekenis voor een blijvende vooruitgang van Curaçao. We herinneren ons nog goed, hoe van achter de groene tafel de heer Goslinga dit voorstel overnam en wel heel enthousiast.

Het is goed hier nog eens op te wijzen, daar de bevordering van studiegelegenheid voor onze jeugd werkelijk een daad is van grote betekenis.

Enkele opmerkingen zijn echter te maken. Ten eerste zou het wenselijk zijn dat verschillende der landskinderen ook door zouden studeren in de techniek; het aantal Curaçaose technici bij onze industrie is nog niet zo hoog.

Ten tweede moet men bij de jeugd toch het vooroordeel wegnemen dat wij verschillende malen hoorden: „Ik wil niet afhankelijk zijn van het gouvernement en niet verplicht zijn om heel mijn leven „dank" te moeten zeggen".

Ten derde is het niet goed, om gelijk onlangs op een politieke vergadering gedaan werd, te gaan zeggen: „Het moet niet afhangen van een paar punten of men een beurs krijgt".

(Wordt vervolgd op pag. 3)

Een Parlementaire Commissie ?

Een Aneta-telegram gisteren nog in ons blad afgedrukt op een opvallende plaats en met een opvallende letter heeft de Curaçaose gemeente bekend gemaakt, dat de heer Dr. C. P. Romme katholieke kamerlid — naar wij menen voorzitter van de katholieke fractie in de Tweede Kamer — een motie ingediend.

In deze motie wordt gevraagd om een parlementaire commissie naar Curaçao en Suriname te sturen „teneinde de toekomstige betrekkingen te bespreken tussen Nederland en deze gebiedsdelen".

Het telegram is belangrijk, doch ten eerste vragen wij ons af of de heer Romme het deed als fractiehoofd der Katholieke Partij.

Het telegram licht ons daarover niet verder in. Ook vertelt het niet met wie men besprekingen wil laten voeren. En tenslotte is de questie verhouding-tot-Moederland eigenlijk maar een bepaalde kant van het hele probleem van de verdere ontwikkeling van de staatsstructuur van ons gebiedsdeel. Dit laatste kan een haastige weergave zijn door een verslaggever, zonder dat daar iets bepaalds mee bedoeld was.

Onze eerste indruk was — Is Curaçao dan toch werkelijk zulk een onbegrijpelijk land?

Wat hebben we allemaal al niet?

Een rapport-Ellis, om inlichtingen te geven over onze opinies.

Een commissie van de Staten, die ter plaatse inlichtingen gaf.

Een commissie van de Raad van Bestuur, die ook ter plaatse inlichtingen gaf.

Verder was er een enorme activiteit van de pers hier, terwijl de correspondenten van talloze bladen ineens een Westindische correspondent rijk werden.

Er was Aneta en nog?

En nog schijnt men in Nederland tot in de Kamer zelf dat vere Curaçao niet te begrijpen.

Of zou dat gerucht waar zijn, dat tot in de Ministerraad de opinies verdeeld zijn?

Wat is er al niet geschied sedert die bewust 7e December 1942?

En toch: onze opinie veranderde langzaam, toen wij gingen bedenken... neen, dat kan een nieuwe phase zijn in de vervulling van de belofte van 7 December een nieuwe phase, die wel nodig is, omdat zoals we schreven het een fout was van het zittend college om naar Nederland te reizen met een geheim memorandum. In Nederland zijn nu de ogen opengegaan. Men begrijpt daar nu, dat het onjuist was alleen maar af te gaan op dat communicandum, dat niet de toets der critiek op Curaçao mocht doorstaan, daar er geen kans voor gegeven werd vóór 17 October van dit jaar. Aanstonds nam dus de energieke leider van de Katholieke Partij het initiatief tot een gewoon heel democratisch middel dat onze grondwet geeft aan de Kamer — een parlementaire commissie.

Wij weten niet of hij daartoe aangezet werd door b.v. de Katholieke Partij van Curaçao. Het zou een eer zijn en een verstandige daad, in het belang van Curaçao. Wij hopen dat de commissie komt en wij hopen, dat die commissie succesrijk kan werken in ons gebiedsdeeltje. Het is niet nodig de leden van die commissie met muziek en donderende toespraken op Hato welkom te heten. Laten wij hun de kans geven rustig en objectief te laten zien, wat we verlangen: een vooruitgang in de structuur van ons staatsbestel naar de belofte van 7 December 1942.

De opinie van hen, die zeggen: „Men wil dus voor Oost-Indië eerst een commissie en dan een commissaris-generaal", moeten wij tegenspreken: „Oost is niet West". Een commissaris-generaal kende Curaçao in het jaar 1787 in de heren Grovestins en Van der Boey (hun werk werd beschreven door Dr. de la Try Ellis in het bekende maandblad „Lux") en ook in het begin van de vorige eeuw in de persoon van graaf Johannes van den Bosch, die in het jaar 1827 naar de West kwam en een reeks bestuursveranderingen invoerde.

Een commissaris-generaal is niet nodig voor West-Indië, daar hier geen reden aanwezig is om de wijziging in de staatsconstructie langs een andere dan de gewoon voorgeschreven weg te laten geschieden.

Wij zijn zeer benieuwd de persverslagen uit Nederland te lezen, doch van meer belang is de bespreking in de Kamer en de verdediging van het voorstel door den indiener den heer Romme.

Laat ons helpen, dat deze parlementaire commissie een nieuwe phase zal zijn in de reeks gebeurtenissen op de weg naar de vervulling van de belofte van 7 December die werkelijk decessief zal mogen heten in de geschiedenis. Moge zodoende het bezwaar van het meenemen van een geheim communicandum vervallen en Curaçao werkelijk, datgene krijgen wat verstandig en juist aangepast is aan deze tijd. Dat geve God.

Belgische Communisten treden uit Cabinet

In Roemenie wordt de oppositie verdrukt

VERKLARINGEN VAN MANIU.

Juliu Maniu, leider van de Roemeense Boerenpartij (de oppositie-partij) deelde op een persconferentie aan buitenlandse verslaggevers mede, dat zo zijn partij de verkiezingen mocht winnen, zij haar best zal doen om goede betrekkingen met Rusland te onderhouden. In een schriftelijke verklaring beschuldigde Maniu de regering ervan de oppositie-leiders te hinderen in hun bewegingen en allerlei moeilijkheden in de weg te leggen, zoals vereisten tot registratie, censuur en zelfs arrestaties. Hij zeide, dat, terwijl de oppositie 20 ton papier toegewezen kreeg van de regering, de regeringsnieuwsbladen 2450 ton hebben gekregen sinds 1 Januari van dit jaar. Van de 20 bladen der Nationale Boerenpartij welke uitgegeven werden vóór 6 Maart 1945, verschijnen er thans slechts twee. Hij zeide, dat de meeste der verdrukte bladen niet uitgegeven werden tijdens de Duitse bezetting zodat zij zulk een behandeling niet verdienen. Maniu schatte, dat, indien de verkiezingen in volledige vrijheid gehouden zouden worden, zijn partij 90% van de stemmen zou krijgen (Boekarest. (AP) 14.11).

AANSLAG OP OPPOSITIE-LEIDER.

Een aanslag op Ion Mihailache, Onder-Voorzitter van de Roemeense Boerenpartij, werd verijdeld toen de menigte den aanrander greep nadat hij gevuurd had doch miste. De aanslag vond plaats in het geboortedorp van Mihailache, Topoloveni. De regering heeft door middel van de plaatselijke politie een onderzoek ingesteld. Het bericht werd getelefoneerd en aan de buitenlandse pers verstrekt op een persconferentie van Maniu, den leider der Boerenpartij (Boekarest, (AP) 14.11).

BELGISCHE COMMUNISTISCHE MINISTERS TREDEN AF.

De vier Communistische Ministers in het huidige Belgische cabinet, traden af, omdat Julien Lahaut, voorzitter van de Communistische Partij niet herkozen is als onder-voorzitter van de Kamer van Afgevaardigden.

Toen het Parlement Dinsdag bijeenkwam, werd Frans van Cauwelaart, lid van de Sociaal-Christelijke Partij herkozen als Voorzitter. Vier ondervoorzitters werden herkozen, maar toen Lahaut voorgesteld werd, stemde een aantal socialistische leden voor W. Marchand, lid van de Democratische Unie, die ook werd verkozen. Het cabinet van Camile Huysmans dat 6 socialisten, zes liberalen, vier communisten en drie deskundigen telde, werd op 2 Augustus van dit jaar gevormd. In de Kamer kreeg het een meerderheid van 18 stemmen, doch in de Senaat een meerderheid van slechts één stem.

Deze maand zullen voor het eerst weer na zeven jaren gemeente-verkiezingen gehouden worden, (Brussel, (AP), 13.11).

HOXHA TROTSEERT DE V.S.

Volgens de radio van Moskou heeft Premier Generaal Enver Hoxha van Albanië gezegd, dat hij niet van plan is het vóór-oorlogs verdrag tussen de Verenigde Staten en Koning Zog te erkennen. Hij zeide in zijn weigering even koppig te zullen zijn als de Verenigde Staten in hun drang dat hij dit verdrag zal naleven. De radio zeide, dat Hoxha een nota met deze inhoud gezonden heeft aan de Verenigde Staten in antwoord op de Noordamerikaanse nota van 5 November waarbij de Noordamerikaanse diplomatieke vertegenwoordiging uit Albanië werd teruggeroepen, omdat het land de geldigheid van het bestaande pact met de Verenigde Staten niet wil erkennen. Niettemin zeide Hoxha, dat zijn land toch hoopt op de vriendschap met de Verenigde Staten en de vóór-oorlogse verdragen wil herzien teneinde tot een hernieuwing te geraken (Londen, (AP) 14.11).

KONING FAROEK OPENT EGYPTISCHE PARLEMENT.

Koning Faroek verklaarde bij de opening van het Egyptisch Parlement, dat het Brits-Egyptisch verdrag van 1936 ongeschikt is voor verder bestaan en onaanvaardbaar is om gewijzigd te worden. Hij zeide echter grote hoop te koesteren voor een werkelijke vriendschap tussen de twee alnden. De 27-jarige vorst zeide aan de macht gekomen te zijn in een tijd waarin het nationalisme van zijn volk een hoogtepunt bereikt heeft en de kreet voor de evacuatie der Britten en de vereniging van de Nijlvallei over de gehele vallei weerklinkt (Caïro, (AP) 14.11).

OPSTOOTJES IN CAïRO.

Enkele honderden politiemannen vielen de Club der Wafdisten (de oppositiepartij) aan, nadat leden van de partij onder de roep van „Revolutie! Revolutie!" in botsing kwamen met de politie toen zij naar het Abdoen-Paleis wilden trekken om Koning Faroek te vragen de huidige regering af te zetten.

De leden van de partij die zich nog in de club bevonden, gebruikten de stoelen als afweermiddel tegen de politie. Een tent die voor de club was opgesteld, werden in lichterlaaie gezet. Stenen werden geslingerd uit de ramen en van de balkons van de club en de politie wierp deze terug in een poging om zich toegang te verschaffen. Naar vermeld werden drie politiemannen en twee van de betogers gewond.

De botsing vond plaats, korte tijd nadat Moestafa El Nahas Pasja, een Wafd-leider, een rede gehouden had tot ongeveer 8000 aanhangers voor de club over de „Dag van de strijd". De Wafdpartij, welke vermoedelijk de grootste is van Egypte, onthield zich van de onderhandelingen voor de herziening van het Brits-Egyptisch verdrag van 1936. In zijn rede verklaarde Nahas Pasja, dat Premier Ismail Sidky Pasja een „dictator" is (Caïro, (AP) 13.11).

KREEG DRIE JAAR.

Walter Kazmarek, die gearresteerd werd als lid van het door de Sovjets beschermde „Vrij-Duitsland Comité", werd door het Gerecht van de Noordamerikaanse Militaire Regering te Stuttgart tot drie jaar gevangenisstraf veroordeeld. Hij werd ervan beschuldigd zonder toestemming een publieke vergadering te hebben belegd en bijgewoond, zich vijandig tegenover de Verenigde Staten te hebben uitgelaten door op het leger te schelden en gedreigd te hebben het Socialisme om te zullen brengen door middel van spionnage en geweld. (Frankfurt, (AP), 13.11).

NOG STEEDS ONLUSTEN IN INDIE.

De Mexicaanse Nationale roepen en de politie heeft opdracht gekregen op de opstandelingen te schieten, toen drie of meer personen gedood en 7 gewond werden bij de nog steeds voortdurende onlusten in Indië tussen Hindoes en Muzelmannen. (Dehli, (AP), 13.11).

TOJO AANVAARDT ALLE VERANTWOORDELIJKHEID

John Fishelly, de Noordamerikaanse mede-aanklager in de zaken tegen de Japanse oorlogsmisdadigers, zeide, dat Tojo, „de volledige verantwoordelijkheid aanvaardt voor alle tenlaste gelegde feiten, ook voor de executie van de piloten van Doolittle." Fishelly zeide dat Tojo in 51 afzonderlijke verhoren gedurende Januari, Februari en Maart, weigerde om de andere beklaagden, medeverantwoordelijk te stellen. (Tokio, (AP) 13.11).

COMMUNISTEN VECHTEN DOOR IN CHINA.

Chinese persberichten melden dat de Communistische strijdkrachten de aanval op de regeringstellingen voortzetten, twee dagen na het bevel: „staakt het vuren."

Dit bevel werd Maandag in de namiddag gegeven. Het Officieel Centrale Nieuwsagentschap zeide dat een niet bij name genoemde generaal verklaard heeft dat de regeringstroepen op de communistische stellingen zullen blijven beuken als de Communisten weigeren om langs politieke kanalen tot overeenstemming te komen. (Nanking, (AP) 13.11).

DEMOBILISATIE IN RUSLAND.

„Rode Ster" berichtte dat de demobilisatie van het merendeel der soldaten thans begonnen is. Het blad gaf echter geen cijfers op. Het zeide: „In de komende twee maanden zullen duizenden die hun militaire plicht vervullen weer terugkeren naar vredelievende en scheppende arbeid." (Moskou, (AP), 13.11).

VERANDERING IN OLIE-OVEREENKOMST GEZOCHT.

George A. Hill, president van de Houston Oil Company en vice-president van de American Petroleum Institute, heeft Dinsdag ter gelegenheid van de bijeenkomst van de maatschappij een motie ingediend waarbij de Senaat van de Verenigde Staten gevraagd wordt de Brits-Amerikaanse olie-overeenkomst te veranderen door het principe van een olie-controle door een wereld organisatie te verwerpen.

De Senaat werd gevraagd te wachten met het sluiten van deze overeenkomst totdat passende voorbehouden opgenomen waren, waardoor de Internationale Petroleum-Commissie verboden was buitenlandse olie-operaties door Noordamerikaanse oliemensen te regelen, of toezicht te oefenen op de binnenlandse petroleum-industrie van de Verenigde Staten. (Aneta, Chicago).

DE KATHOLIEKEN IN ALBANIË.

Een gewichtige verandering in de houding van het huidige Albanees Bewind tegenover de Katholieke Kerk wordt sedert enkele maanden waargenomen. De reeks processen, die leidden tot de terechtstelling van P. Fausti, een der meest vooraanstaande figuren van het culturele leven in Albanië, en van andere priesters, werd stop gezet, terwijl er veel meer andere personen, voornamelijk rijke kooplieden, vervolgd worden.

De veranderde houding jegens de katholieke geestelijkheid wordt toegeschreven aan de erkenning van het feit, dat de vervolgingen de katholieke geestelijkheid slechts méér populair hebben gemaakt bij de bevolking, ook bij de Muzelmannen en Orthodoxen. In Albanië zijn, ruw geschat, tweederde van de bevolking Muzelmannen en een derde Christenen, waarvan weer tweederde Orthodox en een derde Katholiek is. Volgens welingelichte bron te Rome is het waarschijnlijk, dat in de naaste toekomst de H. Stoel een Apostolisch Delegaat naar Albanië zal kunnen zenden. Men verwacht, dat de nieuwe vertegenwoordiger van de Paus een Amerikaan zal zijn. Er is ook enige hoop, in katholieke Albanese kringen, dat het mogelijk zal zijn, een nieuwe Aartsbisschop van Skutari, het katholiek middelpunt van Albanië, te benoemen. Wat de huidige godsdienstige toestand te Skutari betreft (tweede stad van Albanië met ongeveer 30.000 inwoners), verneemt men, dat de katholieke Cathedraal open is, maar dat alle andere katholieke kerken op last van de regering gesloten zijn. Er gaan echter geruchten, dat het Tirana-bewind de heropening ervan in overweging neemt.

RAY MILLAND ONTVANGT ERE-DIPLOMA.

President Bidault heeft officieel aan Ray Milland het erediploma overhandigd welke hem bij het te Cannes gehouden filmfestival werd toegekend, voor zijn optreden in de film „Lost Weekend." (Parijs, (AP) 13.11).

„JOHAN MAURITS" OP BEZOEK.

Hedenmorgen vertrok het Nederlandse oorlogsschip „Johan Maurits" van Curaçao om een bezoek te brengen aan Aruba.

VANAVOND SPEELT DR. EUWE.

Hedenavond zal de Nederlandse schaakkampioen Dr. Max Euwe in het Cultuurcentrum een simultaanwedstrijd spelen aan 40 borden.

ALLEEN „SMETTELOZE AMATEURS."

De Mexikaanse Nationale Sport Federatie heeft bekendgemaakt dat Mexico slecht „smetteloze amateurs" zullen worden gezonden naar de in December a.s. te Barranquilla te houden sportwedstrijden. De Federatie zeide echter niets omtrent de vorderingen in het bij elkaar brengen van de 550.000 pesos welke nodig zijn om de deelnemers naar Barranquilla te zenden. (Mexico, (AP), 13.11).

Sport Rubriek

„Officiële Mededelingen„ van De Curaçaose Voetbalbo

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag, 9 en Zondag 10 November 1946.

Competitie B-klasse:

Sithoc 1 — Asiento 1 5—4.

Wedstrijden tegen Selección „Diablos Rojos".

C.V.B.-A.V.B.- Comb. — „Diablos Rojos" 4—0.
C.V.B.-A.V.B.- Comb. — „Diablos Rojos" 0—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

RIF STADION

(3.45 uur n.m.)

Zaterdag, 16 November 1946: „Diablos Rojos" — Comb. A.V.B.-C.V.B.
Zondag, 17 November 1946: „Diablos Rojos" — Comb. A.V.B.-C.V.B.

Spelers die voor Curaçao in deze wedstrijden moeten uitkomen, zijn de volgenden:
E. Hato (JH), I. Vos (JH), E. Confesor (SUBT), P. Matrona (JH), W. Korps (SUBT), R. Mercera (SUBT), G. Giribaldi (JC), E. Vlinder (SUBT), E. Nicia (Vitesse), M. Jansen (SUBT), F. Jansen (SUBT), G. Mercelina (Veendam), J. Mathilde (Vitesse), P. Coffie (Vitesse), M. Juliana (Vitesse), L. Luciano (JC).

MUNDO NOBO

Competitie B-klasse:

om 4.— uur n.m.

Zondag, 17 November 1946:	P.S.V. 1 — D.N.S. 1
Zondag, 1 December 1946:	M.Y.O.B. 1 — Sithoc 1
Zondag, 8 December 1946:	Veendam 1 — P.S.V. 1
Zondag, 15 December 1946:	D.N.S. 1 — Sithoc 1
Zondag, 22 December 1946:	Veendam 1 — M.Y.O.B. 1

om 10 uur v.m.

Competitie Junioren:

Zondag, 24 November 1946:	Jong Curaçao — Jong Holland
Zondag, 1 December 1946:	S.U.B.T. — Transvaal
Zondag, 8 December 1946:	Sithoc — S.U.B.T.
Zondag, 15 December 1946:	Jong Curaçao — Veendam
Zondag, 22 December 1946:	Jong Curaçao — Jong Holland

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse:

om 4.— uur n.m.

Zondag, 17 November 1946:	M.Y.O.B. 1 — Asiento 1
Zondag, 1 December 1946:	Asiento 1 — Veendam 1
Zondag, 15 December 1945:	Asiento 1 — P.S.V. 1
Zondag, 29 December 1946:	Asiento 1 — Sithoc 1
Zondag, 5 Januari 1947:	Asiento 1 — M.Y.O.B. 1
Zondag, 19 Januari 1947:	Asiento 1 — D.N.S. 1

SCHERPENHEUVEL.

Competitie Junioren:

om 10 uur v.m.

Zondag, 24 November 1946:	Scherpenheuvel — Veendam
Zondag, 8 December 1946:	Scherpenheuvel — Jong Curaçao
Zondag, 22 December 1946:	Scherpenheuvel — Sithoc

Bestuursmededelingen:

Halfjaarl. Algemene Vergadering:

De halfjaarlijkse Algemene Leden Vergadering zal worden gehouden op Donderdag 21 November as. om 8 uur n.m. in het „Cultuur Centrum" aan het Van Walbeeckplein.

Agenda:
- Opening
- Notulen jaarl. Algemene Vergadering
- Ingekomen stukken
- Mededelingen van het Bestuur
- Rondvraag
- Sluiting.

De verenigingen worden verwezen naar het bepaalde bij artikel 21 HR lid 6, a t/m f., betreffende de vertegenwoordiging ter Algemene Vergadering.

STRAFFEN:

De speler J. A. Pietersz (S.U.B.T.) is met ingang van 31 October jl. geschorst van deelneming aan alle wedstrijden in C.V.B.-verband voor de duur van zes maanden, wegens overtreding van artikel 13, lid 1 sub e. en f.

De spelers E. E. Confesor en R. E. Mercera, beiden van SUBT. zijn wegens dezelfde overtreding een voorwaardelijke straf opgelegd van drie maanden schorsing van alle wedstrijden in C.V.B.-verband, met een proeftijd van een jaar, ingaande 7 November 1946.

HET BESTUUR.

CURAÇAO

BEZOEK AAN CURAÇAO.

Hedenmiddag omstreeks 14 uur arriveert op Curaçao de Frater Superior-Generaal van de congregatie van de Fraters van Tilburg, frater M. Prudentius.

Wij heten hem hartelijk welkom op Curaçao. Van de nu reeds meer dan duizend leden tellende congregatie der fraters van O. L. Vrouw Moeder van Barmhartigheid zijn er een 80 a 90 werkzaam op onze eilanden.

Na de oorlog heeft het hoofdbestuur van deze congregatie onmiddellijk vele nieuwe krachten voor ons onderwijs uitgezonden, ofschoon het Moederland ook veel krachten vraagt, terwijl de missie in Sumatra en Celebes onder verschrikkelijke omstandigheden uit de oorlog kwamen. In Makassar op Celebes bijvoorbeeld ondervonden de Fraters de verschrikkelijkste folteringen der Jappen, zodat verschillende van hen het kampleven niet hebben kunnen overleven.

Wij wensen den Superior-Generaal een aangenaam verblijf toe op Curaçao en wij hopen, dat zijn bezoek tot groot voordeel zal zijn voor het onderwijs van de jeugd van Curaçao.

HET PARADIJS CURAÇAO.

Rrrrrringgg...... de telefoon.

Wij nemen de hoorn op en antwoorden. Aan de andere zijde van de lijn klinkt een spottende mannenstem „Mijnheer, kunt u mij zeggen waar ik suiker en auto's kan krijgen?"

— Pardon?

— „Ja, ik lees in uw krant dat die te krijgen zijn en daarom bel ik even op. Het staat in dat stuk over de aankomst van Gouverneur Kasteel in Nederland. Hij zegt, dat Curaçao een paradijs is waar alles te krijgen is, van suiker tot auto's. Dat zijn twee dingen die ik juist nodig heb, mijnheer, maar nergens kan krijgen. Weet u waar zij te vinden zijn?"

— Neen, antwoorden wij. Maar dat hebben wij niet gezegd; dat heeft de Gouverneur gezegd, dus zult u zich tot hem moeten wenden.

„O......... nou, dan zal ik dat maar moeten doen. Maar ik zeg u mijnheer, dat er niets te krijgen is; tegenwoordig is er niet eens een behoorlijk stuk brood te vinden. Jammer, ik dacht dat u mij kon helpen. Dag mijnheer."

— Dag mijnheer.

No. 1088.

In het volle bewustzijn van de helpende taak van de pers hebben wij de eer en het genoegen er op te wijzen, dat lichtpaal no. 1088 gisteren de aarde niet wilde verlichten.

K.S.C.

...Uitslag: Johan Maurits — Ambachtschool St. Jozef 4—0.

SCHEEPSBERICHTEN.

13 November.

Samleyte van Cristobal, Dalwarnic naar La Guaira, Plato naar Sto. Domingo, Rangitiki naar Cristobal.

14 November.

Pygmalion van Aruba, Peru van La Guaira, Samleyte naar Engeland.

GESCHIEDENIS VAN ST. MAARTEN.

Een lezing van den heer Conner.

De heer H. Conner, onderwijzer aan de Oranjeschool te Philipsburg die grote interesse heeft voor de locale geschiedenis, heeft op Vrijdag 8 November jl. een lezing gehouden over de geschiedenis van Sint Maarten.

Niet alleen de Gezaghebber van het Nederlandse gedeelte, maar ook de Burgemeester van het Franse gedeelte waren in de gevulde zaal aanwezig.

Na een lange inleiding kwam de spreker tot de eerste bewoners van Sint Maarten waarover hij interessante gegevens vertelde. Over het Spaanse tijdperk met opeenvolgende aanvallen van Nederlanders, Engelsen en Fransen weidde hij uit. De redenaar die ter plaatse onderzoekingen heeft gedaan, o.a. bij de ruïnen die aan de monding van de baai staan, wist de oorspronkelijke bouw te reconstrueren en bracht deze op een bord in beeld. Ter verduidelijking van de geschiedenis haalde de spreker niet alleen uit Nederlandse maar ook uit Spaanse bronnen aan.

Over de West Indische Compagnie wist hij verder het een en ander te vertellen en ook zette hij het verschil met de Oost Indische Compagnie uiteen.

De spreker kwam zo tot het eind van de zeventiende eeuw, waarna hij zijn lezing die geruime tijd geduurd had, afbrak, om haar over enkele weken voort te zetten. Wij hopen dat de heer Conner dan weder een groot en aandachtig gehoor voor zijn leerrijke lezing zal krijgen.

AGRESSIEVE GETUIGENISSEN.

Reeds 4000 Getuigen van Jehova ondergingen in de Verenigde Staten gevangenisstraf voor dienstweigering. Herhaaldelijk wekten zij bovendien de verontwaardiging van hun landgenoten op, als zij weigerden de Stars and Stripes te groeten. In Cleveland hielden enkele weken geleden 75.000 fanatieke leden en aspiranten een internationaal congres. Getuigen uit Amerika, Finland, Argentinië, Schotland en Mexico zwermden uit over de stad en molesteerden voorbijgangers met hun mondelinge en schriftelijke onheilsboodschappen. Iedere brievenbus werd volgestopt met Watch Tower's (hier de „Wachttoren" geheten, een blad met een onbegrensde oplage). Duizenden „bekeerlingen", gekleed in badpakken, pyama's of doodgewoon in hun ondergoed, waadden tot hun middel het Erie Meer in om „gedoopt" te worden. Nathan H. Knorr, die „Rechter" J. F. Rutherford opvolgde, hield een redevoering, waarin hij tegen de Verenigde Naties te keer ging. Toen er gedurende het congres in een stadswijk brand uitbrak werd de brandweer door enkele al te ijverige Getuigen aangehouden, die verkondigden, dat blussen geen zin had, daar De Grote Wereldbrand toch weldra komen zou.

NOORDAMERIKAANSE UITVOER VAN AUTO'S.

Uit de Verenigde Staten wordt gemeld, dat de exportcijfers voor auto's over de periode September 1945 — Juni 1946 beneden de verwachtingen zijn gebleven. Als oorzaak worden de opeenvolgende stakingen genoemd, die een aanzienlijke productievermindering tengevolge hadden.

Het grootscheepse productieprogramma van de Engelse auto-industrie is niet in staat de Noordamerikanen te imponeren, aangezien zij met hun relatief lage prijzen geen moeite zullen hebben, de wereldmarkt te heroveren.

DEENSE REGERING STELT GEEN GRENSWIJZIGING VOOR.

De annexionisten in actie.

Ook Denemarken heeft zijn annexionisten. Zij eisen een plebisciet in het Duitse Zuid-Sleeswijk. De Britse regering, gealarmeerd door agitaties aan beide zijden van de grens, heeft op 9 September jl. de Deense regering een nota gestuurd, waarin het drie mogelijkheden aan de hand heeft gedaan: onmiddellijke annexatie, een plebisciet of bevolkingsuitwisseling. Alleen over een plebisciet is in het parlement, in de pers en in niet-officiële kringen gediscussieerd. De beide andere oplossingen kwamen voor de Deense mentaliteit niet in aanmerking.

Uit het antwoord van de Deense regering blijkt intussen, dat zij, ten minste in onze generatie, niet van plan is grensveranderingen aan te brengen.

Bij verkiezingen in de Britse zone kregen de Denen in de stad Flensburg een grote meerderheid en op het platteland vormen, zij een belangrijke minderheid. Daarbij moet men bedenken, dat deze getallen nog sterk worden beïnvloed door de Oost-Duitse refugié's die op het ogenblik vijftig procent van de bevolking uitmaken.

Ondanks de luidruchtige annexionistische groepen gelooft een bezadigde meerderheid in het parlement maar echter niet in de nieuwe provincie, welke nog enige jaren geleden het felst nationaal-socialistisch van geheel Duitsland was. Wel leeft er een trouwe Deense minderheid die haar bloed heeft moeten geven voor een zaak, die de hare niet was, maar de regering weet toch niets beters te doen dan er in haar antwoordnota aan de Britse regering op aan te dringen, dat Denemarken deel neemt aan de vredesconferentie. op deze manier hoopt zij de Denen in Zuid-Sleeswijk van dienst te kunnen zijn.

Het gezond verstand heeft in Denemarken daarmee de overhand gekregen, want de annexionisten zijn vaderlanders van dezelfde soort als degenen, die in 1919 een grote lap Duitse grond wilden annexeren buiten het gebied, dat bij het plebisciet van dat jaar aan Denemarken kwam. Zij vergaten daarbij het gevaar van een omvangrijke vijfde colonne. Zoals het nu gaat, ontstaat er in Noord-Europa geen nieuwe irredenta. (Het Parool).

TOLOPBRENGST VAN PANAMAKANAAL.

Het aantal schepen, dat het Panamakanaal passeert, neemt steeds toe, evenals het aantal vaartuigen dat tol betaalt. De tolvrije doorvaart heeft de betalende doorvaart gedurende de oorlog verre overtroffen. Marinevaartuigen en andere schepen, die varen in opdracht van, of behoren aan de regering van de Verenigde Staten en de Republiek Panama, zomede oorlogsschepen van Columbia en vaartuigen, die uitsluitend het kanaal passeren om aldaar reparaties te ondergaan, behoeven geen tol te betalen.

Uit statistieken blijkt, dat gedurende het financiële boekjaar, dat eindigde op 30 Juni 1943, van de 4372 schepen, die het kanaal passeerden, 2373 schepen vrij van tol waren. Gedurende 1944 waren 3333 van de 5130 schepen tolvrij. In 1945 betaalden van de 8866 schepen 6566 geen tol. In het boekjaar eindigend 30 Juni 1946 waren 5839 van de 9586 schepen vrij.

In Juli van dit jaar bedroeg de totale opbrengst aan tolgelden £ 1.546.523. Een dergelijk bedrag werd sedert December 1940 niet meer bereikt. In Juli voeren 609 schepen door het kanaal. d.w.z. drie vierde van het aantal dat in Juli 1945 passeerde. Van deze schepen betaalden 420 tolgeld.

UIT DE TIJD VAN DE PAARDENTRAM.

De „News Cronicle" vraagt zich af, of het verkeer in de straten van Londen minder snel is geworden sinds de tijd, dat de paardentrams door de stad reden. Mensen op leeftijd, die de bussen van 40 jaar geleden weer voor den geest halen, beweren, dat deze vehikels sneller reden dan de bussen van thans.

Jammer genoeg ontbreken de bewijzen voor deze bewering, aangezien geen enkele dienstregeling uit die jaren de tand des tijds heeft doorstaan.

OORLOG EN VREDE.

Wij moeten niet buiten onszelf de oorzaak gaan zoeken van de rampen die ons treffen. Heeft men ooit zoveel bedrog gezien in de handel, zoveel hoogmoed in de harten, zoveel ongodsdienstigheid in de gewetens der mensen? De ene verkiest vrijwillig een laag gewin boven zijn eeuwige zaligheid, de andere houdt meer van de kroeg dan van het Rijk Gods; werklieden zijn er, die lui zijn gedurende zes dagen in de week en van de zevende dag, die dan toch de dag des Heren moest zijn, een dag des duivels hebben gemaakt; mensen van betere stand zijn er, die zinnelijk en onrechtvaardig zijn, opstandig tegen God, onbarmhartig voor de armen, afgunstig en haatdragend, voor wie de godsdienst slechts een ijdel vertoon is.

De oorlog, die zo oud is als het mensdom, moest ons verwonderen alsof hij iets nieuws onder de mensen was. Gebukt gaande onder de last van hun sterfelijkheid, haaste de mensen zich om elkaar te vernietigen, als waren zij nog niet sterfelijk genoeg. Zij willen gelukkig zijn en handelen alsof zij de vijanden waren van hun eigen geluk.

Als de wereld nooit de oorlog had gekend, die ontvlamd is onder de naburige naties, het zou haar moeilijk zijn te geloven dat de mensen tegen elkaar te wapen konden lopen. Zij hebben slechts weinige ogenblikken te leven en zij kunnen er nog niet toe besluiten deze te laten voorbijgaan in vrede. Zij hebben onmetelijke landstreken ter beschikking liggen en zij verscheuren elkaar om een stukje grond. Verwoesten, bloed vergieten, de mensheid verdelven, dat noemt men de kunst der grote mannen!

Wat ons bevreesd doet staan voor de vrede, is de onwaardigheid waarmede de volken de vrede verlangen.

Terwijl men de handen ten hemel heft om de vrede te verkrijgen, denken de mensen dan wel aan matigheid? zijn de gierigheid en de woeker minder wreed? zijn de afgunst en de laster dan minder venijnig? is de luxe minder onbeschaamd? Waar zullen wij mensen vinden, die bidden, die geloven, die hopen, die beminnen, die leven alsof zij niet bouwen op dit korte en broze leven?

Laten wij eerst vrede sluiten met God en de vrede met de mensen zal weldra gesloten zijn: een vrede die alle verdachtmaking doet verdwijnen, die alle afgunst doet bedaren, die alle harten samen bindt, die alle naties er aan doet denken, dat zij slechts takken zijn van één zelfde mensenfamilie.

Vervolg van Pagina 1

Dit is een beetje overdreven. Het moet natuurlijk afhangen van de punten, dat is nogal logisch. En natuurlijk is in bepaalde gevallen één punt zelfs doorslaand. Als iemand een wiskundig vak wil gaan studeren, doch hij heeft een zeer laag cijfer voor wiskunde, dan is het toch logisch dat men zich even bedenkt.

Laat ons reclame maken voor beurzen. Onze jeugd heeft zodoende een kans en het geld wordt juist besteed, niet voor iets voorbijgaands, maar voor iets blijvends waar de volgende generaties hun voorvaderen voor zullen danken.

Ten vierde moeten wij bedenken, dat sommige vakken zoals b.v. tandheelkunde in vreemde landen buitengewoon goed geleerd kunnen worden, reden waarom men ook voor studie in het buitenland moet opkomen en de beurzen ook voor studie in het buitenland moet verstrekken.

„Pocket Books"

Er zijn ongeveer reeds een 400 „Pocket Books" in omloop gebracht, en van die 400 uitgaven zijn er ook heel wat op Curaçao.

Nu vraagt men ons of dat goede boeken zijn? Een vraag die zo maar niet beantwoord kan worden. Er zijn goede bij, doch er zijn zeker ook slechte bij.

Hieruit kunnen de vragenstellers al reeds concluderen, dat men op moet passen. De uitgevers zijn niet van die basis waarop wij staan.

Er zijn boeken van Zola, Flaubert, van Loon, Wells die we niet zo maar kunnen aanvaarden, en die wij niet in handen zouden wensen van al onze lezers zonder enige restructie.

De Bijbeleditie van de Pocket — Books serie kunnen we niet gebruiken, als een niet door de Kerk gecontroleerde uitgave.

Een boek dat helemaal niet acceptabel voor ons is, is „The Man nobody knows" van Bruce Barton, een boekje over het leven van Jezus Christus, zo onbelangrijk en zo weinig critisch, dat we nu nog na jaren de recensie erop herinneren in de dissertatie van den heer Dr. Weytens van de Nijmeegse Universiteit: Het is nl. een typisch staaltje van Noord-amerikaanse mentaliteit: hoe kan ik wat voor mijn zakenleven iets leren uit het optreden van Christus?

Wij zien dat de man zeer vrij van denken is, doch hij neemt als dogma aan, dat wonderen niet mogelijk zijn, zonder te zien hoe onlogisch hij is, om opgeschept over zijn vrijheid te laten zien hoe hij zich bindt aan zijn „dogma" van de onmogelijkheid van een ingrijpen in de natuur.

Een modern „Pocket Book" waar wij misschien vlug naar grijpen, „Lust for Live" e-noUE grijpen, daar het een levensbeschrijving is van de Vincent van Gogh„ Lust for Live" is erg realistisch in liefdesscènes en valt voor ons niet te accepteren. Dat ze goedkoop zijn in geen reden om ze te kopen, als men bedenkt wat men kan kopen, „Wat baat het al zou men heel de „pocket boekserie" voor niets krijgen, maar men zou schade lijden aan zijn ziel? Een gewaarschuwd mens telt voor twee.

Wetenschap en botte Schaar

De daden van de O. S. S.

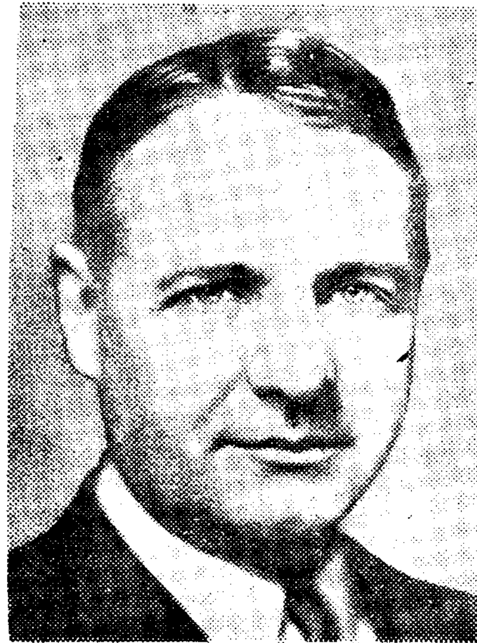
Op een historische nacht in November 1942 werd een boodschap in code geseind naar de door de Duitsers bezette Noordkust van Afrika. De boodschap luidde: Yankee, Franklin, Lincoln, Midway, Pilgrim — Robert komt, Robert komt." Die boodschap werd opgevangen door vijf Amerikaanse radiostations, opererend onder de neus der nazies: „Yankee" in Algiers, „Franklin" in Oran, „Lincoln" in Casablanca, „Midway" in Tanger, „Pilgrim" in Tunis. Zij bracht een geweldige activiteit te weeg onder de enkele personen die ieder een organisatie hadden opgebouwd, waardoor binnen een minimum van tijd in de ondergrondse verzetsbeweging de tijdig bekend was — Robert komt: de geallieerde strijdkrachten zullen morgen landen.

Toen de landingsboten in die gedenkwaardige Novembernacht uit de duisternis opdoemden, dirigeerde toortslichten op de vijandelijke kust de boten naar de juiste landingsplaats. Hier en daar lagen achter de toortsdragers de lichamen van Duitse schildwachten, die een geluidloze en snelle dood gestorven waren. Dit met weinig verzet beantwoordde invasie-begin was meer dan een mijlpaal op de lange weg naar Berlijn. Het was het eerste hoofdstuk der geschiedenis van een nieuwe vorm van oorlogvoering der Amerikanen. Een der verschrikkelijke vormen van deze verschrikkelijke oorlog. Het eerste hoofdstuk der historie van de O.S.S. — de Office of Strategic Services. De namen, die de radiostations in vijandelijk gebied bedienden, die de Duitse schildwachten aan de kust hun vlugge, geluidloze dood lieten sterven en die de invasie-boten naar de juiste landingsplaatsen dirigeerden waren allen leden van de O.S.S., de Amerikaanse spionnagedienst. Er is geen vijandelijk gebied geweest waar de O.S.S.-mannen niet hebben geopereerd.

De stichter van de O.S.S. is Generaal William J. Donovan, die begin 1942 op het Witte Huis werd ontboden voor een belangrijke en vertrouwelijke bespreking met president Roosevelt.

Een merkwaardige man overigens deze Generaal William J. Donovan.

Een die in zich de combinatie verenigde van ongebreidelde nieuwsgierigheid, een onbegrensde fantasie, die hem steeds nieuwe ideeën aan de hand deed, een

DONOVAN.

liefde voor gevaar die tevens recht evenredig was met zijn zin voor voorzichtigheid en een geniale aanleg te verkrijgen waar hij zijn zinnen op had gezet. Toen het, enige jaren vroeger bekend werd, dat Mussolini een enorme troepenmacht in Afrika concentreerde werd het uiteraard niemand toegestaan deze te zien. Donovan, die zich realiseerde dat het politieke zwerk donkerzwart ging worden en de fascistenleider in Rome bezocht, werd eveneens verlof geweigerd. Hij moet toen op onnavolgbare wijze de schouders hebben opgehaald en zoiets hebben gezegd als: „Het maakt tenslotte ook niets uit. We weten toch wel dat het Italiaanse leger niet veel soeps is."

Waarop de woedende Duce persoonlijk een order uitvaardigde dat deze sceptische Amerikaan overal moest worden rondgeleid en alles getoond moest worden. Donovan ging en zag.

Dit was dan de stichter en bouwer van een spionnagedienst, wiens taak het was meer omtrent de vijand te weten dan deze zelf wist, elk detail te leren kennen van zijn economische, politieke en militaire situatie. Hij is daarin volkomen geslaagd. Wetenschappelijke specialiteiten en handige lieden, zoals ontcijferaars van codes, had hij direct tot zijn beschikking. Maar overigens ondergingen duizenden naamloze Amerikanen klerken, cowboys, uitgevers, ijsverkopers, ornithologen, kosters, doktoren, een opleiding die van hen zeer merkwaardige oorlogsinstrumenten maakte.

Mensen, neen nummers, die een luguber spel gingen spelen: voor de verliezer de dood, voor de winnaar de onbekendheid. De geselecteerde nummers werden bij groepen, allen in de anonymiteit van legeruniformen, in auto's met gesloten gordijnen naar een bepaald district buiten Washington gebracht ter opleiding. Tja, die opleiding. Daarover wordt in de officiële documenten niet alles geopenbaard, toch al eer zeer sterke neiging tot zwijgen demonstreren, zijn ook niet zeer openhartig geweest. Ze was in elk geval volstrekt niet romantisch, integendeel, koud, nuchter, officiënt. Maar zoveel is toch wel gebleken dat de O.S.S.-mannen tegelijk met hun namen, ook elk begrip van gentleman-sportiviteit buiten gebruik hebben moeten stellen. De oefenings-cursus schijnt hen geschoold te hebben in de vechtstijl-van-de-goot; zij werden geschoold in de meest duistere techniek van café gevechten en zij leerden de kleine, vreemde krijgsmanieren van de Sioux en de Apachen-Indianen. Zij leerden het nut van gebroken glaswerk in gevaarlijke situaties, — hoe iemand de keel af te snijden met een tafelmes, — hoe een schedel te kraken met de hak van een schoen, — of een nek te breken met een eind touw, — hoe je iemand met de vlakke hand het meest effectief tegen zijn adamsappel slaat — wat je zoal met een botte schaar kunt uitvoeren, uitgesloten dan natuurlijk de normale functies van een schaar. Een van hen vatte dit deel van zijn opleiding eens samen in een uitdrukking op deze manier: „Ze leerden mij het zaakje op te knappen met de werktuigen die toevallig bij de hand zijn."

Daarnaast werden hun de meest verscheiden technische bekwaamheden bijgebracht, ieder naar eigen, individuele aanleg. En allen vermeesterden een verbluffende mate van koelbloedigheid, een berekenende voorzichtigheid, terwijl na de opleiding hun geschiktheid tot snel, zelfstandig handelen fenomenaal bleek te zijn. Dat zij geheimhouding konden betrachten, heeft de practijk meer dan bewezen. Na de opleiding betrokken de wetenschappelijke en de bureau-mensen hun laboratoria en kantoren, de overigen zwermden uit over de wereld. Meest der parachute neergelaten achter de vijandelijke linies, en overigens ook over het gehele gebied der vijandelijke burgerbevolking, leidden zij daar een dubbel leven. Die oorlog achter de linies was een zwijgende oorlog. Geen grote campagnes, geen frontaanvallen van millioenen mannen èn machines, maar een oorlog van schaduwen, van intelligentie en sabotage van wetenschap en botte schaar, van eenzame en opgejaagde mannen.

Op Paaszondag in Maart 1945 vlogen enige Amerikaanse vliegtuigen (bemand met O.S.S.-mannen), in een sneeuwstorm naar Noord-Noorwegen.

Twee der machines kwamen, tengevolge van de sneeuwstorm, bij het landen, met elkaar in botsing, 21 inzittenden werden gedood. Een andere machine landde in Zweden. Slechts 16 mannen, onder commando van William Colby, in het burgerleven juridisch student, kwamen ongedeerd op Noorse grond, — 16 man tegen een half millioen nazies. Hun opdracht was de enige spoorwegverbinding tussen Noord- en Zuid-Noorwegen te verbreken, zodat de Duitsers genoodzaakt zouden zijn hun transporten te laten plaats hebben over zee, — de Britse marine op post was.

Een belangrijke opdracht, want bij het komende offensief van Eisenhower was het van vitaal belang het Duitse transportwezen zoveel mogelijk afbreuk te doen. Zij hadden in de voorafgaande wintermaanden een speciale ski-oefening genoten in Schotland; de meeste van hen, inwoners van Brooklyn, hadden wel eens een enkele keer op Zondag ge-skied in het Prospect Park. In het gebied waar zij neerkwamen, lag de sneeuw een meter dik en de temperatuur was 20 graden onder nul. Verspreid over het hun onbekende terrein, waar zij elkander niet mochten roepen uit vrees door den vijand gehoord te worden, hadden zij acht uur nodig alvorens zij allen bijeen waren. Daarna begaven zij zich op weg naar het bergmeer, waar zij de leden van de Noorse ondergrondse beweging zouden treffen. Hier had de expeditie weer bijna pech. Het antwoord, kort daarvoor uit Schotland per radio bekend gemaakt, was de vraag: „Is het goed vissen in het meer?" Het antwoord daarop moest luiden: „Ja, vooral in de winter."

Ongelukkigerwijze was de Noorse leider een hartstochtelijk visser, en toen hem de vraag werd gesteld, kon hij het niet over zich verkrijgen anders dan naar oprechte mening te antwoorden: „Om de waarheid te zeggen, het vissen is hier in de winter een reuze sof." Pas nadat majoor Colby hem de loop van de revolver in de maagstreek duwde, herinnerde de Noor zich het wachtwoord en legitimeerde hij zich.

De geroutineerde O.S.S.-mannen reorganiseerden de verzetsbewegingen, zonden per radio inlichtingen over de sterkte van den vijand en over diens positie in de nabijheid en stelden de plannen vast voor sabotage. Daarna begonnen zij met enkele illegalen een ski-tour van 170 km. ter uitvoering van hun eerste opdracht: het opblazen van een spoorbrug van de Noordelijke Spoorweg, de enige verbinding tussen Noord- en Zuid-Noorwegen.

De expeditie voerde twaalf ton bagage met zich, waaronder twee ton explosieve stoffen. Onder de bewaakte brug te kruipen en de dynamietpatronen te bevestigen, was een taak, waartoe alleen O.S.S.-mannen in staat waren. De explosie bracht de nazie-patrouilles tot een topprestatie van activiteit, maar het kostte de speciaal geoefende Amerikanen weinig moeite hun te ontkomen. Maar de Noorweegse quislings, die de Duitsers vergezelden, waren minder makkelijk af te schudden. De jacht duurde vier dagen, zonder rust voor de gejaagden en de jagers. Het gelukte een kleine patrouille de Amerikanen in te halen; zij — de quislings bedoel ik — werden tot de laatste man afgemaakt: O.S.S.-lieden namen en gaven geen pardon. Inmiddels hadden de Amerikanen nog gelegenheid gehad de resultaten van hun operatie uit te seinen, met de bijvoeging: „sorry, één pijler is blijven staan". Onmiddellijk daarna werd begonnen met de uitvoering van hun tweede taak: de vernietiging over ruim 2 K.M. van de spoorlijnen bij een kruispunt. Het werd klaar gespeeld, bijna onder de ogen der Duitse bewakers; de op tijd gestelde lonten gaven bij het ontkomen een voorsprong. Een Amerikaans soldaat kreeg een schot in de maag. Het troepje splitste zich; twee soldaten plaatsten de gewonde op een baar, gemonteerd op skies, gaven hem penicilline-injecties en trokken hem vijftien uur door een sneeuwstorm tot zij de Zweedse grens bereikten. Daar ontnamen zij hem van zijn identiteitstekenen en gaven hem over aan de grenswacht als een gewonde vluchteling uit Noorwegen. Hij werd opgenomen in een Zweeds hospitaal en leeft heden nog.

De hoofdgroep kweet zich inmiddels van zijn andere sabotage-taken, dag en nacht opgejaagd, bovendien kampend met honger en kou, wist zij zich toch te handhaven tot de capitulatie hun missie beëindigde. Toen trokken zij naar de drie dagen verder gelegen garnizoenstad en marcheerden door de straten — gebaard, vermagerd, maar triomferend — voorbij narrig kijkende, verslagen nazies. De knapen van Brooklyn beschouwden deze apotheose van hun Noors avontuur zonder enige spijt. Maar zij bleven er bij: er ging toch niets boven het ski-en op Zondag in het Prospect Park.

(P. W. Assmann in de Linie).

BRIEVENLIJST.

Onafgehaald en onbestelbaar bevonden brieven.

Brieven.

A.: Louis Aanbach, Editha Alonso, Cilvia Albertus.
B.: L. Bosmon, C. Brown, M. Brenett, Alisia Bonivacio.
C.: Augusta Curiel.
D.: J. Dunkritt, Agustin Dortalina.
E.: Francisca Emers, Camilio Engelhart, C. C. Engelhart.
F.: Rachel Frazer, Ala E. Fee.
G.: Richard G. Geoge, V. Dacosta Gomez.
H.: Graciela Henriquez, E. Hubert, Chas L. Horsford.
J.: Jacinto D. Juliet, Dimingo Josepha.
K.: Martins Keller.
L.: Maria S. Lopez, L. Liburd.
M.: Wilford Maglow, W. Monk, Josseph Mitchell, G. O. Meulens, Christopher Miller, Leonsito Molina.
N.: Eugene E Lioe A Njie.
P.: Johan F. Playfair, Vicent Petrochi, Jose Rafael Poiro.
R.: Ana I. Renavides, E. de Rodrigues, Teresita Reinita.
S.: William S. Seaton, Victoria Served.
T.: George Yap Tjoug, Ricardo J. Thena.
W.: Leonie Winklaar, Wanita Winklaar, Grace M. Wilso, E. G. Wijnhard, R. C. Wix.

Drukwerken.

F. Eddy Karel Lodewijk Fernan.
G.: Richard G. George.
I.: Leoncito Marco Inecia.
L.: P. van Lindern.
M.: A. J. Manuela, J. Molina.
N.: Augustin M. Nunez.
P.: Christine E. Petersone.
S.: Robert Simon.
T.: H. Themen.
V.: A. Vink.

Aangetekende stukken.

A.: Jose Gomes de Agiar, Tillitsmann Georg Aavik.
B.: Christabel Wilhelmina Bruner, Douglas Baird, Ralph Best, Ana Bonifacio, C. Bal, F. Brandao, K. Brandwijk Nodelijk, M. Boom, Dodo Boskaljon, C. S. Baun, Eulalia de Briceno, G. Beuedik.
C.: Cafe Palace, Gomes A. Callender, Arne Clausen.
D.: C. R. Daniel.
E.: Jan Rammelman Elsevier, Ricardo Emers, J. P. A. Ermen.
F.: Lina de Frederika, Manuel Goncalves de Freitas, Isabel M. de Fajardo, Manuel Franco, Agostinho Techeira Feles, Armando de Franca, F. E. Francis.
G. Leonel Servanio Gonsalves, J. F. Granville, George H. Gumbs, J. Gerritsma, R. C. Grandjean, D. Mc Garcie.
H.: Arne Hansen, J. S. Hermelijn, Alejandro Huerta, H. Hoekstra, J. de Haay, E. H. Hamid.
I.: Leoncito Marco Inecia.
K.: A. A. Kowlessar, W. Kruythoff, K.L.M.
L.: A. G. Lesperan.
M.: O. Sheer Mohamed, Jacob N. Millard, Tcheng Temq Ming, R. Miedema, Ch. L. H. Marugg.
N.: Jose Maria Nogueura.
O.: Trina Mercedes Ojeda.
P.: W. A. Palm, P. Petrona, Marie W. Philleps, Antonio Carmo Gomes de Pachon, W. Punt, Romanda P. Pourier, B. S. Providence.
R.: R. Rior, Pedro F. Rossi, Elizia Rijman, Margarita Dominguez de Clias Rios, Jezus A. Romero, Ignacio Rodriguez.
S.: Antonio da Silva, Gerrit Stekelenburg, Nils Seredsoig.
T.: Chong Tiek.
V.: James Benjamin Vanterpool.
W.: Prudensia Vitalio Willems, Hendrik Wildeboer, G. Wichel, L. de Waardt, F. J. de Witte, C. G. Walcott.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Benoeming: Mej. J. van Oudgaarden, tot onderwijzeres 1e klasse Cat. A bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Openbare Wilhelminaschool voor Mulo te Willemstad op Curaçao; Mej. J. J. Parisius, tot tijdelijk onderwijzeres 4e klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Openbare Prins Bernhardschool voor G.L.O.B. te St. Nicolaas op Aruba; Dr. P. F. van Bemmel, tot tijdelijk gouvernements-geneeskundige op Aruba; C. R. M. Booi, A. E. Booi, L. R. Cartijn, O. M. William en H. E. Peterson, tot adjunct-ijker respectievelijk op Aruba, Bonaire, St. Maarten, Saba en St. Eustatius.

Toelating: O. A. Bijl, arts, Officier van Gezondheid en Dr. Willem Cohen, tot de oefening van de geneeskundige practijk in het Gebiedsdeel Curaçao; G. I. Baker en H. H. Bordes geneeskundigen in dienst van de Lago Oil & Transport Company Ltd op Aruba zijn voor de tijd van een jaar toegelaten tot de oefening van de geneeskundige practijk uitsluitend op de terreinen van de Lago Oil & Transport Co. Ltd.

Waarneming: Ph. J. Evertsz, tijdelijk werkzaam gesteld op het Bureau voor Crisiszaken alhier, is tijdelijk belast met de waarneming van de functie van Inspecteur van de Havencentrale Curaçao; H. L. Braam, werkzaam gesteld bij het Bureau voor Crisiszaken is voor de tijd van de afwezigheid van W. J. A. de Heer benoemd tot waarnemend Secretaris der Deviezen Commissie; D. S. de Windt, klerk ter Griffie van het Hof van Justitie alhier, tot waarnemend Substituut-Griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg op Curaçao; H. L. Braam, tijdelijk werkzaam gesteld op het Bureau voor Crisiszaken alhier, is gemachtigd om in geval van afwezigheid, belet of ontstentenis van het Hoofd van het Bureau voor Crisiszaken, alhier, bescheiden namens dezen te tekenen; A. Boomgaart, commies ter Gouvernements-Secretarie is belast met de waarneming van de betrekking van hoofdcommies te dien kantore en gemachtigd om bij ontstentenis, afwezigheid of verhindering van den Gouvernements-Secretaris de officiële bescheiden namens dezen te tekenen; Ph. E. Evertsz, tijdelijk belast met de waarneming van de functie van Inspecteur van de Havencentrale Curaçao, tot Inspecteur van de Havencentrale Curaçao.

Overplaatsing: Mej. E. Amstelveen, tijdelijk onderwijzeres 4e klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao, werkzaam gesteld aan de Prins Bernhardschool voor G.L.O.B. te St. Nicolaas op Aruba naar de Prinses Margrietschool voor G.L.O.B. te Oranjestad op Aruba; J. Ph. de Palm, tijdelijk onderwijzer 1e klasse Cat. A. bij het Openbaar Onderwijs en werkzaam gesteld aan de Hendrikschool voor Mulo op Curaçao naar Aruba en werkzaam gesteld aan de Prins Bernhardschool voor G.L.O.B. te St. Nicolaas en belast met de werkzaamheden van hoofd dier school.

Bevordering: R. M. Arends, adjunct-commies ten Postkantore op Aruba, tot commies bij keuze; H. A. Hessling, tot hoofdcommies bij keuze en definitief werkzaam gesteld ten Gezaghebberskantore op Aruba; J. H. van Werkhoven, commies ter Administratie van Financiën tot hoofdcommies bij keuze; L. C. M. Kerstens, commies ter Gouvernements-Secretarie en belast met de waarneming van de betrekking van hoofdcommies tot hoofdcommies bij keuze; H. A. Pietersz, adjunct-commies, Secretaris van de Voogdijraad op Aruba, tot Commies bij keuze; C. A. G. Profeet, adjunct-commies ten kantore van den Ontvanger op Aruba, tot commies bij keuze; J. F. N. Winkel, adjunct-commies ter Inspectie der Belastingen, alhier, tot commies bij keuze; A. A. Capello, adjunct-commies ten Postkantore alhier, tot commies bij keuze; R. Pietersz en W. A. Palm, adjunct-commiezen ter Gouvernements-Secretarie, tot commiezen bij keuze; U. G. Breusen en R. de Haseth, adjunct-commiezen ter Administratie van Financiën tot commies, bij keuze; J. N. J. Rojer, adjunct-commies ten Ontvangerskantore op Aruba tot commies; E. Salus, adjunct-commies ten Kadasterkantore alhier tot commies; H. W. J. v.d. Weide, adjunct-commies ten kantore van den Ontvanger van Curaçao, tot commies; J. A. J. Ellis, Secretaris van de Voogdijraad op Curaçao, in tijdelijke dienst, tot commies in tijdelijke dienst; J. J. A. de Heer, commies belast met de functie van Hoofd van het Bureau voor Crisiszaken, alhier, tot assistent-accountant.

Eervol ontslag aan: Ph. J. Evertsz als waarnemend Secretaris der Deviezencommissie onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten; L. C. Kwartsz, adjunct-ijker op Aruba.

Ervol ontheven: H. A. Hessling, Hypotheekbewaarder op Aruba en tijdelijk werkzaam gesteld ten Gezaghebberskantore op Aruba, definitief uit genoemde functies.

Commissie voor de verkiezing: van leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op het eiland Aruba voor het kalenderjaar 1946: Benoemd tot voorzitter: J. G. de Castro; tot leden: E. A. Henriquez en N. Habibe Jr.; tot plaatsvervangende leden: Mario H. Croes, Jan H. Oduber en B. J. Arends.

Commissie voor het geven van advies omtrent de toekomstige organisatie van een dienst of diensten, die belast zijn met de behartiging van de belangen van de haven. Benoemd tot voorzitter: den Administrateur van Financiën; tot leden: den Gouvernements-Secretaris, den Hoofd van Sociale- en Economische Zaken, den Haven meester en den Inspecteur voor de Scheepvaart; tot lid tevens Secretaris: Mr. I. C. Debrot.

De Gouvernements-Secretaris,
F. J. J. Corver.